

[Formanden]

Jeg skal gøre opmærksom på, at dagsordensforslaget endnu ikke er omdelt. (*Munterhed*).

Gert Petersen (SF):

Jeg takker formanden for hans sidste bemærkning. Det sad jeg egentlig også og tænkte på. Det er noget vanskeligt at skulle diskutere en dagsorden, som vi bare har hørt læst op. Vi har den ikke foran os.

Jeg vil egentlig spørge: hvad er den kolossale forskel mellem den dagsorden, som hr. Dyremose først fremsatte, og som derefter blev trukket tilbage, og så den dagsorden, der er fremsat nu, og som bevirker, at der åbenbart kan skabes et flertal? Ja, det må kommende historikere naturligvis forske i, men jeg tror, at for befolkningen herhjemme i denne situation kan dette godt give anledning til nogle overvejelser. Hvad i alverdens riger og lande er det, der sker?

Når hr. Niels Helveg Petersen står heroppe med det kloge ansigt og ser alvorlig ud og ikke fortrækker en mine, medens han forklarer, at dette er en indbydelse til det store, brede samarbejde – hvad var så den forrige dagsorden, som er trukket tilbage, den var måske det modsatte? – så ved vi jo alle, at det ikke er tilfældet, at det simpelt hen er urigtigt, hvad hr. Niels Helveg Petersen sagde. Der er tale om en konflikt blandt de partier og inden for de partier, som udgør regeringens basis her i folketinget. Den konflikt førte til, at den første dagsorden, hvor man simpelt hen ville tage statsministerens redogørelse til efterretning, ikke kunne vedtages, fordi nogle rebeller inden for et af de partier, som regeringen støtter sig på, ville stemme imod. Af mystiske årsager har man åbenbart fået de pågældende rebeller til at stemme for den dagsorden, der er formuleret nu. Det er det hele, som det drejer sig om. Jeg synes, man skulle spare befolkningen for de fornemme ord, som vi hørte for et øjeblik siden. De er simpelt hen ikke rigtige.

Det, som vi oplever og har oplevet de sidste ¾ år, er, at de borgerlige partier her i tinget har fundet sammen. Det er naturligvis ikke noget harmonisk samarbejde – hr. Erhard Jakobsen nikker, så hovedet er ved at falde af – det er naturligvis ikke noget harmonisk samarbejde. Det havde vi heller ikke ventet. Men fundet sammen har de altså. De

har fundet sammen om det, som man dér, hvor hr. Erhard Jakobsen færdedes i sin ungdom – det er mange år siden – kaldte en borgerlig klassepolitik. Det er det, der føres i dette land for øjeblikket. Det vender vi os imod. Vi vender os imod både den ene og den anden dagsorden, som ikke har andet til formål end at redde denne regering, uanset ordlyden.

Men jeg vil da nok sige, at på sin vis er det også over for befolkningen med til at trække et klarere alternativ op. Socialdemokratiet må erkende – hr. Anker Jørgensen har gjort det, om end med beklagelse – at dette borgerlige samarbejde, denne borgerlige klassepolitik ikke rækker hænder frem til samarbejde over midten. Det havde vi andre heller ikke ventet, og vi mener egentlig, at svaret på det bør være et samarbejde mellem arbejderpartierne – et samarbejde, som ikke skal udelukke andre, men som sandelig heller ikke skal række hænder frem til samarbejde med den stil og de holdninger, der præger den borgerlige lejr for øjeblikket.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg er da ganske klar over, at der var mange, der gerne ville se mit hoved falde af, men jeg er også klar over, at der var nogle, der ville beklage det meget, for hos mig er det hovedet, der tæller, og ikke så mange andre ting, som man ellers kunne bringe i anvendelse i forskellige forbindelser.

Jeg tror ikke, hr. Gert Petersen skal påtage sig at tolke befolkningens fornemmelser i denne forbindelse. Jeg er ganske sikker på, at tre fjerdedele ikke bare af befolkningen, men også af dette tings medlemmer siger, at det ville være fuldstændig uværdigt, hvis dette ting blev sendt ud i en valgkamp blot på baggrund af det, der skete her i aften.

Det er rigtigt, at der er noget, der er kommet tydeligere frem. Tidligere på dagen så det ud, som om regeringens parlamentariske basis var ved at vakle. Det er blevet trukket skarpere op i aften, at denne basis faktisk er stærkere, end man i nogle dage har troet. (*Munterhed*). Nå ja, det kan være, man vil få det bekræftet i morgen, hvis ikke mit udsagn er nok alene. Jeg siger bare, at denne dagsorden i hvert fald tjener det formål, at den ganske klart viser, at der i denne omgang ingen tvivl er om regeringens parlamentari-